

Lions youth exchange: Camp 69* North, Norway

3 Juli 2015 was het dan eindelijk zover! Voor 19 dagen zou ik vertrekken naar Noorwegen. Ik zou voor de eerste keer alleen met het vliegtuig reizen.

Daarbij kwam ook nog eens dat ik tijdens mijn reis een tussenlanding moest maken in Oslo en daar vervolgens 8 uur moest wachten voordat ik door kon vliegen naar mijn eindbestemming, Harstad/Narvik Evenes Airport, die zich in het noorden van Noorwegen bevond. Gelukkig hadden we voor de reis al een Facebook groep aangemaakt met de kampleden en zodoende wist ik dat ik niet de enige was die lang moest wachten op het vliegveld in Oslo. Het was even zoeken, maar toen we elkaar eenmaal hadden gevonden werden vriendschappen al snel opgebouwd.

Vanuit het vliegtuig kon ik de omgeving in Noorwegen al snel herkennen. Overal waar ik keek, zag ik naaldbomen, bergen en fjorden. Een fjord is een soort inham tussen twee bergen met daarin water. Dit is dus wel even wat anders dan het platte Nederland. Eenmaal geland werden we met de auto naar het eerste kamp in Harstad gebracht. Ik had van anderen al gehoord dat de natuur in Noorwegen echt prachtig was, maar om het dan met eigen ogen te zien is toch wel weer wat anders. Ik vind de natuur in Nederland normaal al mooi, maar in Noorwegen is het echt prachtig. Vanaf dat moment wist ik al dat ik me geen moment zou gaan vervelen deze drie weken.

In tegenstelling tot de meeste kampen van de Lions Youth Exchange bestond het kamp 69* Noord uitsluitend uit een kamp en geen tijd bij gastgezinnen. In drie weken tijd zouden we rondtrekken naar 4 verschillende plaatsen. Onze groep bestond uit 19 mensen uit 13 verschillende landen. In drie weken tijd kon ik deze 18 mensen en hun achtergronden dan ook echt leren kennen. Vaak gaan de gesprekken over de verschillen in nationaliteiten of taal. Hoe zeg je "ik hou van jou" in het Turks, Duits, Frans, Hindi's, Chinees of hoe kijken mensen in India tegen een homo huwelijk aan wat in een land als Nederland al geaccepteerd is? De onderwerpen liepen dus erg uiteen maar de kern ging meestal over de verschillen in landen en culturen. Ik ben hierdoor erg veel te weten gekomen over andere culturen en vond het hartstikke interessant om hier met mensen over te praten.

Nu even wat meer over Noorwegen zelf. Waar ik echt aan moest wennen was dat het daar in de zomer 24 uur per dag licht is... Voordat ik aan mijn reis begon had ik me voorgesteld dat ze daar in Noorwegen dus goede maatregelen voor hadden getroffen (zoals zonwerende gordijnen o.i.d.), maar dit bleek allesbehalve waar. Vooral in het eerste kamp waren de gordijnen nog minder licht werend dan in Nederland en mocht ik van geluk spreken dat ik mijn slaapmaskertje had meegenomen. Het is wel zo dat je veel langer doorgaat. Als het 23.00

uur is, lijkt het alsof het 16.00 uur is. Je hebt dus helemaal niet het gevoel dat je moe moet worden en daardoor blijf je langer op. In de winter is het natuurlijk omgekeerd. In de maanden november tot januari zien de mensen 24 uur per dag geen zonlicht. Dit lijkt me erg deprimerend en ik ben dan ook blij dat ik er in de zomer was.

Nog iets anders waar ik erg aan moest wennen in Noorwegen was het eetritme. Het is normaal om 4 keer op een dag een eetmoment te hebben. Zo ontbijt je in de ochtend met brood en rond 12.00 uur lunch je met brood en fruit. Warm (avond)eten vindt plaats om 15.00/16.00 uur en daarna heb je 'supper' om 20.00 wat weer bestaat uit brood. Het is dus erg veel eten en meerdere van ons dachten dat we wel met wat kilo's extra terug zouden komen na afloop van het kamp.

Leuk om nog even te vermelden is dat we in het eerste kamp verbleven op een soort school. In Noorwegen krijgen de kinderen op school geen lessen als muziek, drama, kunst o.i.d., maar daarentegen krijgen zij één jaar de tijd om deze dingen wel te doen in het kader van persoonlijke ontwikkeling. Voor zo'n jaar bestaan speciale scholen (± 80) die uitsluitend lesgeven in deze vakken. De leerlingen krijgen geen toetsen of punten, maar het gaat er om dat ze zichzelf ontwikkelen. Zij verblijven dan 9 maanden lang op die school, zonder naar huis te gaan. Ik vond dit een erg interessant concept.

Nu even over het kamp zelf. Het eerste kamp in Harstad was vooral gericht op cultuur snuiven, dus we hebben veel dagtripjes gemaakt naar omliggende dorpen waar we dan vaak rondleidingen kregen bij plaatselijke bezienswaardigheden of musea. Het tweede kamp in Grøtavær was meer avontuurlijk ingesteld. Zo hebben we veel geklommen in de bergen, geabseild en een nacht doorgebracht op een eiland in de buurt. Bij dit laatste moesten we ook ons eigen avondeten verzorgen en in tenten slapen. Tijdens het derde kamp in Andenes op het eiland Andøya verbleven we in een Space Center. Vanaf hier werden raketten afgeschoten voor onderzoek naar het noorderlicht (Aurora). Helaas vond er tijdens ons verblijf geen lancering plaats, maar we hebben wel een kijkje gekregen hoe het er te werk gaat. Zo mochten we zelf op een missie door de ruimte gaan en konden we onze eigen modelraket bouwen en afvuren. In Andenes zijn we ook op walvissafari gegaan, wat erg koud was, maar zeker een hele mooie ervaring. Als vierde en laatste kamp gingen we naar Stokmarknes, waar we onze laatste 4 dagen zouden doorbrengen. Ook hier hebben we een aantal musea (vooral over schepen en vikingen natuurlijk) bezocht en o.a. een cruise gemaakt met een echt cruiseschip.

Deze afgelopen 3 weken zijn echt een geweldige ervaring geweest. Ik heb nieuwe mensen ontmoet vanuit allerlei verschillende landen en hopelijk vinden er in de toekomst nog veel reünies plaats. Daarnaast zijn het ook zeker de Lions leden in Noorwegen geweest, waar we veel aan te danken hebben. Zij hebben een fantastisch programma in elkaar gezet en goed voor ons gezorgd. Ik raad het iedereen aan om mee te doen aan de LYE.

Ik kan in ieder geval met zekerheid zeggen dat Camp 69* North een ervaring is om nooit te vergeten!

